SVOBODA — СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCVIII. No. 206. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, OCTOBER 29, 1991. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 29-го ЖОВТНЯ 1991 Ч. 206. РІК XCVIII.

ВИНИКЛА КОНФРОНТАЦІЯ МІЖ ПАРЛЯМЕНТОМ І ПРОФСПІЛКАМИ

Київ (ПБ УНС, Р. Руденко). — Тут у вівторок, 22-го жовтня, після тижневої перерви розпочалися пленарні засідання сесії Верховної Ради України.

Перед будинком Верховної Ради, не зважаючи на дощ, зібралося багато пікетувальників. Шахтарі, селяни, робітники, учителі, лікарі, профспілкові функціонери. Одні вимагали закриття Чорнобильської АЕС, інші — кращих умов життя і праці, а офіційні профспілки домагалися для себе законодавчої ініціятиви. Як відомо, офіційні професійні спілки існують і далі, але вже під назвою **Федерація Незалежних Профспілок України**. Сесія Верховної Ради України 11-го жовтня позбавила Федерацію Незалежних Профспілок України законодавчого права.

Рада Незалежних Профспілок України вирішила пікетувати парлямент і навіть вдатися до всеукраїнського страйку, промовляючи в імени народу. У відповідь Президія Всеукраїнського Страйкового Комітету засудила рішення Ради Незалежних Профспілок про пікетування та страйк, уважаючи ці заклики політичною провокацією компартійного керівництва профспілки перед референдумом та виборами президента.

Конфронтацію між парляментом і профспілками припинив Леонід Кравчук, який вийшов на площу до пікетувальників і спокійно пояснив, що профспілки — це велика сила, до якої входить десятки мільйонів людей, отже Верховна Рада не може ставити їх на один рівень з іншими організаціями. Пообіцяв розглянути вимоги профспілок і по можливості їх задовольнити. Л. Кравчук розмовляв з пікетувальниками російською мовою, очевидно, з огляду на те, що на площі були присутні оператори російської телевізії. Верховна Рада України запропонувала профспілковій делегації підготувати проєкт закону про професійні спілки і представити його на розгляд парляменту України в наступні дні.

До пляну праці на тиждень депутати додатково внесли питання про участь України в розробленні економічної угоди між республіками. Пізніше заслухали доповідь міністра оборони Костянтина Морозова про оборону України й також інших депутатів, більшість з яких у своїх виступах говорили про відверту кампанію, спрямовану на відторгнення Криму від України. Представники Криму, навпаки, запевняли, що антиукраїнських настроїв на півострові немає. Л. Кравчук проголосив, що після закінчення сесії, тобто вечором, відлітає до Кримської Автономної Республіки, де виступить на сесії Кримської Верховної Ради. Лише після завершення роботи сесії Верховної Ради Кримської АР можна буде говорити про проблеми Криму, зазначив Л. Кравчук. Окрім участи у праці сесії Верховної Ради Кримської Автономної Республіки, Л.Кравчук зустрівся з колективом об'єднання Морський завод ім. С. Орджонікідзе, військовослужбовцями севастопольського гарнізону, відповів на запитання, багато з яких торкалися відносин України з Росією та соціяльно-економічних і політичних проблем Криму.

В середу, 23-го жовтня, на сесії Верховної Ради України схвалено у першому читанні законопроєкт про соціяльний і правовий захист військовослужбовців, які проходять службу на території України, та членів їх родин, а також схвалено закон про альтернативну трудову службу. Депутати розглянули питання про роздержавлення і приватизацію підприємств, землі та житлового фонду України. Концепцій було представлено кілька, але жодну з них не поставлено під голосування. Кабінетові Міністрів із комісіям доручено підготувати один варіянт концепції.

На вечірньому засіданні депутати прослухали інформацію урядової комісії про обставини пожежі на Чорнобильській АЕС.

150 ТОНН ЛІКІВ ПЕРЕСЛАНО В УКРАЇНУ

Скрентон, Па. (УБС). — Шляхетний проєкт чорнобильської лікарні в Києві, яку Український Братський Союз зобов'язався обладнати необхідною технічною апаратурою і медикаментами для лікування жертв радіяції, набирає щораз більшого розмаху. Починають здійснюватися нові посилки всякого приладдя і необхідної медицини для київської лікарні.

Чорнобильська лікарня в Києві та інші шпиталі в Україні востаннє збагатилися на 150 тонн різних ліків. Д-та Наталка Щербак-Мироненко з Чикаго виклопотала від Абботт лябораторії 15,000 пачок медикаментів вартістю 3,500 дол. Полагоджено також справу транспорту цього медичного вантажу повітряним шляхом.

У середу, 23-го жовтня два американські військові транспортові літаки C-5A відлетіли з Делавер прямо до Києва з ліками, що дозволять рятувати життя і здоров'я багатьом людям в Україні.

З огляду на те, що цей вантаж надто великий для одного шпиталя, частина медичного вантажу буде спрямована до шпиталів Донецького, Харкова, Львова, Народичів і Овруча.

Окремо до Києва відлетіли голова Братського Союзу Іван Олексин та представники проєкту „Говп".

Починають турне „Черкаські козаки"

„Черкаські козаки"

Ню Йорк. — Сюди у понеділок, 28-го жовтня, прибув з України ансамбль „Черкаські козаки". Він виступить з репрезентативними концертами козацьких традицій в багатьох містах **Канади та Америки. Його турне включатиме такі міста:** як Бостон, Олбані, Монтреаль, Оттава, Сант Кетерінс, Ошава, Гамілтон, Торонто, Лондон, Віндзор, Дітройт, Чикаго, Міллвокі, Піттсбург, Клівленд, Баффало, Рочестер, Сиракюзи, Скрентон, Гартфорд, Ню Йорк, Йонкерс, Трентон, Вашінгтон, Ньюарк та Філядельфія.

Мистецький керівник ансамблю — отаман Микола Шапошник, музичний керівник — **Юрій Марштупа. Організацію турне „Черкаських козаків" провадить бюро „Тризуб" під керівництвом Леоніда Олексюка.**

У справі інформацій про виступи ансамблю слід телефонувати на число (216) 521-2050.

Україна вимагає права вето у вживанні атомової зброї

Київ. — Як повідомляє пресове агентство Ройтерса, у четвер, 24-го жовтня, Верховна Рада України погодилася на одну центральну контролю над атомовою зброєю, але застерегла собі право вето, коли мало б прийти до вживання тієї зброї.

В повідомленні Верховної Ради сказано, що Україна не бажає мати взагалі на своїй території атомових споруд і є готова в цій справі переговорювати з усіма зацікавленими.

„Нуклеарна зброя на території України є під наглядом тих, що творили СССР", — сказано у повідомленні, яке було прийняте величезною більшістю голосів — „тому Україна настоює на своїх правах мати контролю над тим, як її буде вживано".

Як відомо, у вівторок, 22-го жовтня, Верховна Рада України вирішила творити власні військові частини у силі 420,000 осіб і тим самим Україна хоче мати також контролю над нуклеарною зброєю.

У заяві Верховної Ради, що торкається нуклеарної зброї, вона запевняє безпеку цієї зброї на землях України і придержування **договору зі ЗСА щодо їх зменшення. Україна готова розпочинати переговори з іншими республіками колишнього СССР у цій справі.**

Росіяни виступають за незалежність України

Київ (УНІАР). — Тут у четвер, 17-го жовтня, у Спілці Письменників України відбулися збори організаційного комітету „Росіяни за незалежність України", до якого увійшли письменники Алла Потапова, Володимир Югов, Веньямін Росін, акторка Ада Роговцева, журналіст з УНІАР, Олена Наумець, д-р філософських наук Ірина Добронравова, д-р біологічних наук Аліса Дроздовська.

Збори відкрив письменник В. Югов, який наголосив на необхідності участи росіян у розбудові української держави. Член організаційного комітету руху „Росіяни за незалежність України" д-р І. Добронравова порівняла Союз не з лодкою в якій пливуть 15 республік, а з гуртом людей, що потапають, і матимуть змогу врятуватися, якщо не триматимуться один за одного. Депутат Міської Ради Ю. Попов сказав про борг росіян перед українцями, про колонізаторську політику, що бере початок давно. „У разі відродження української культури росіяни нічого не втратять, українці — надбають", — сказав Ю. Попов.

Збори ухвалили звернення до всіх росіян, що живуть в Україні, із закликом 1-го грудня віддати свої голоси за незалежність України. У зверненні зазначено, що під час путчу разом з росіянами „Білий Дім" захищали й українці, на барикадах були і синьо-жовті прапори. „Ми росіяни, що живуть в Україні, хочемо бути вільними, як і великий український народ, як усі народи, що живуть в Україні", зазначено у зверненні. „Більше 70-ти років з Україною, тобто із нашого з вами дому, союзні відомства вигрібали природні багатства, залишаючи нам отруєні землю і воду, порожні надра і хворобі наших дітей", — сказано далі у зверненні.

„Ані зубожіння, ані радіяція не розбирають, хто з нас росіянин, а хто українець. Ми певні, що разом з усіма народами, які живуть в Україні зможемо побудувати цивілізовану, демократичну, вільну державу, де ні в якому разі не будуть утискатися права усіх націй на розвиток власної культури і навчання рідною мовою", — заключає звернення.

Б. ЄЛЬЦИН ОБГОВОРЮВАВ МОЖЛИВІСТЬ НУКЛЕАРНОГО УДАРУ ПО УКРАЇНІ

Москва. — Московська „Незавісімая Газета" повідомила, що президент Російської федерації Борис Єльцин обговорював з військовими можливість нуклеарного удару по Україні. Про це повідомив кореспондента газети віцепрем'єр України Константин Масик. За його словами, „Єльцин сказав, що він обговорював цю можливість з військовими, але для цього нема технічних можливостей".

Коментуючи рішення українського парляменту, який затвердив оборонну доктрину республіки, що передбачає наявність власної армії й флоти, „Незавісімая Газета" підкреслює, що „українська незалежність починається саме зі створення власної армії і, головне, зі спроби дістати власний нуклеарний потенціял. Це ліпше від всяких опитувань громадської думки говорить про внутрішню слабість українського національного руху".

Виступаючи на пресовій конференції, начальник управління інформації міністерства оборони СССР Валерій Манілов сказав: „Україна не претендує на володіння і користування нуклеарною зброєю, що розташована на її території". Він нагадав заяву голови Верховної Ради Леоніда Кравчука, який сказав, що керування нуклеарними стратегічними силами повинно бути в одних руках, і Україна не це керування не претендує. Про це, за словами Манілова, було сказано і раніше, під час консультативних зустрічів, що відбулися у міністерстві оборони СССР. Нуклеарна зброя повинна залишатися під єдиним керуванням і контролем. Всі справи, зв'язані з нуклеарним потенціялом країни, відносяться до компетенції центру, підкреслив він.

ЗАБАВА В ДЖЕРЗІ СИТІ

Джерзі Сити, Н.Дж. — Місцевий, 71-ий Відділ Союзу Українок Америки влаштовує традиційну осінню забаву, яка відбудеться в суботу, 9-го листопада, в Українському Народному Домі, 90-96 Фліт Стріт, Джерзі Сити. Початок о год. 9-ій вечора. Гратиме оркестра „Темпо" І. Коваля. Вступ — 10 дол.

В АМЕРИЦІ

ЕДМУНД БРАВН, ЯКИЙ був губернатором Каліфорнії, від 1975 до 1983 року, став шостим демократом, що висунув свою кандидатуру на президента у виборах 1992 року. Е. Бравн давно обіцяв вступити в боротьбу за Білий Дім і нарешті дотримав слова. На відміну від інших п'ятьох претендентів-демократів, які оголошували про висунення кандидатур у стейтах, де вони живуть і працюють, Бравн приїхав з Каліфорнії у Філядельфію і виступив там перед будинком Індепенденс Голл, де колись була проголошена Декларація незалежности, натякаючи тим самим, що несе свободу американському народові, який стогне під гнітом корумпованих політиків. Виступаючи перед менш як двома сотнями прихильників і випадкових перехожих, Бравн накинувся як на Демократичну, так і на Републіканську партію, які вступили в „неправедний союз". Колишній губернатор Каліфорнії оголосив, що розраховує лише на підтримку „трудового народу". Щоб підкреслити це, він сказав, що його виборчий фонд не буде приймати пожертви більш як 100 дол. від особи.

ЦИМИ ДНЯМИ У Вашінгтоні побували представники однієї московської фірми, які намагалися продати Департаментові оборони кілька літаків МІГ-29 по 25 млн. долярів за штуку. Ще зовсім недавно Пентагон пропонував афганським партизанам величезні ціни за сучасну совєтську військову техніку. Однак не виключено, що тепер він відповість Москві відмовою. Газета „Вашінгтон Пост" нагадує, що торік совєтський концерн АНТ малощо не продав Франції коло десяти танків Т-72, на яких мав намір заробити 8 млн. дол., але КҐБ арештувало техніку буквально на кордоні. Департамент оборони ЗСА покищо не проявив ентузіязму щодо совєтської пропозиції продати МІГи-29. Один з представників військово-повітряних сил ЗСА зауважив, що після об'єднання Німеччини в руки НАТО попало багато совєтських літаків і танків з колишньої Східної Німеччини.

У НЮ ЙОРКУ ВІДБУВСЯ фестиваль буддистів. На фестиваль з'їхалися тисячі представників усіх напрямків буддизму з усіх кінців світу. П'ятитисячну залю Парамавнт у Медісон Сквер Гарден заповнили лями і монахи в рясах вишневого кольору і святочних жовтих накидках. На сцені на фоні зображення Будди стояв трон його святости далай лями XIV короля Тибету — голови всесвітнього буддизму. Серед учасників фестивалю був і настоятель Буддійського храму у Санкт-Петербурзі лями Дензан. Він повідомив, що у цьому році, проголошеному ООН Роком Тибету, в Росії відзначається 250-ліття офіційного визнання буддизму.

ПОКЛИКУЮЧИСЬ НА ДВА надійні джерела, кореспондент газети „Ню Йорк Пост" Фредерик Дикер повідомив, що син губернатора Маріо Квомо переконує батька висунути свою кандидатуру на президента у виборах в наступному році. Син губернатора Ендрю Квомо був головним асистентом батька у виборчій кампанії на пост губернатора в 1982 році і від того часу вважається одним з його головних стратегів. „Я, — сказав Квомо-молодший, — переконував батька робити те, що він вважає правильним". Кореспондент газети запитав сина Квомо, чи зможе батько перемогти президента Буша. „Я не хочу коментувати цю можливість", — відповів Ендрю.

ЛИШЕ 47 ВІДСОТКІВ американців проголосували б за президента Джорджа Буша, якщо б вибори відбулися сьогодні. Такий малоприємний для Білого Дому підсумок опитування громадської думки, проведене газетою „Вашінгтон Пост" і редакцією новин телевізійної компанії Ей-Би-Сі. Те ж опитування показало, що 37 відс. виборців віддали б свій голос кандидатові на президента від Демократичної партії, незалежно від того, хто виявиться кандидатом. Решта 16 відс. не мають політичних пріоритетів. Вперше за роки президентства Буш дістав підтримку менш як половини виборців. Це сталося головним чином із-за нестійкої економіки країни. Багато американців вважають, що президент більше цікавиться зовнішньою політикою, ніж подіями всередині З'єднаних Стейтів.

У СВІТІ

В СЕРЕДУ, 23-ГО ЖОВТНЯ, рішення уряду Вірменії виконуючим обов'язки міністра закордонних справ республіки призначено громадянина ЗСА Раффі Гованніссяна. Він правник і йому 32 роки.

БЕОГРАДСЬКА ГАЗЕТА „Політика Експресс" повідомила, що Хорватія хоче заснувати власні военно-летунські сили. Газета стверджує, нібито Німеччина готова безкоштовно передати Хорватії совєтські літаки МІГ-29, які були на озброєнні армії колишньої Східної Німеччини.

ПІСЛЯ ВІДВІДИН Алма-Ати міністер закордонних справ Німеччини Ганс-Дітріх Геншер заявив, що майже мільйон громадян німецької національности, котрі проживають у Казахстані, зможуть успішно виконувати функцію моста між двома країнами. Сторони домовилися обмінятися консульськими установами, встановити між собою повітряний зв'язок. Казахстан дістане також поважну технічну допомогу.

ВЛАСНІ ПОТРЕБИ В НАФТІ може забезпечити Монголія. Таким є вислід пошукової праці спеціялістів об'єднання „Монголнафта", англійської компанії Бритіш петролеюм, американської Експлорейшен ассошієте інтернешенел і совєтського об'єднання Зарубежгеологія.

МІНІСТЕР ОБОРОНИ ФРАНЦІЇ П'єр Жокс, виступаючи перед членами фінансової комісії сенату, заявив, що законопроєкт про воєнні програми Франції на 1992 — 1997 роки передбачає „зобов'язання зменшити військові видатки до рівня 3.1 — 3.2 відсотка від річного валового внутрішнього продукту".

СПАД ВИДОБУТКУ НАФТИ в СССР в недалекій перспективі може привести до нової глобальної кризи, тому Японія повідомила про свою готовість сприяти Совєтському Союзові в поширенні видобутку енергетичних ресурсів.

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ ПОДАРУЄ країнам, що розвиваються, 500 міл. фунтів стерлінгів їхніх боргів. Про це заявив прем'єр-міністер Джан Мейджор.

ПРОКУРАТОР МІХАЙ ІРІМІЯ з генеральної прокуратури Румунії в інтерв'ю газеті „Адеверул" заявив, що численні чиновники повітових префектур, міністерств юстиції і внутрішніх справ, адвокати і працівники нотаріяльних бюр є замішані в міжнародній підпільній торгівлі дітьми.

ВАРШАВСЬКА ГАЗЕТА „Експресс вечорни" оприлюднила думку спеціялістів Польського національного банку, які вважають совєтських туристів підривачами польської фінансової системи. У висліді їхньої неконтрольованої торгівлі на польських ринках тільки в цьому році в Совєтський Союз „відпливло" з Польщі понад більйон долярів.

„Підприємства малі, а користь велика"

Джерзі Сіті, Н.Дж. (П. Часто). — Головну Канцелярію Українського Народного Союзу відвідала делегація підприємців з південноукраїнського міста Миколаєва. Це була одна з тих численних зустрічей, що красномовно засвідчують неподільність і соборність сучасних **українських стремлінь**. Приємно усвідомити, що ці найвартіші, визначальні **якості Україна високо** цінить в УНСоюзі, а УНСоюз — в Україні.

Представляємо гостей читачам: генеральний директор науково-виробничого об'єднання ТОР Анатолій Козленко, генеральний директор державно-кооперативного **об'єднання „Екологія"** Анатолій Приймак і директор спеціялізованого центру технічного обслуговування „Сирена" Петро Лебедь.

Об'єднання ТОР володіє поважним науково-технічним потенціялом, що дає можливість успішної праці в цілій низці споріднених модерних галузей — в енергетиці, гідромашинах, автоматичних системах управління, екологічній експертизі і охороні довкілля та багатьох інших.

Яка мета їхнього приїзду до ЗСА?

ТОР, „Екологія" і „Сирена" входять до Спілки малих підприємств, нещодавно створеної під керівництвом міністерства зовнішньо економічних зв'язків України. 12-го листопада в Києві відбудеться міжнародна конференція промисловців, в якій візьмуть участь представники 19 європейських країн. Готуючись до неї, Спілка зібрала інформації

Гості з Миколаєва в Головній Канцелярії УНСоюзу (зліва): Петро Лебедь, Анатолій Приймак, Анатолій Козленко.

про діяльність 78 малих підприємств України — в надії на те, що деякі з них можуть зацікавити західних підприємців. Українські інженери мають ряд конкретних пропозицій, **вартих** того, щоб їм приглянулися американські й канадські бизнесмени.

Які пропозиції є найбільш перспективні? Відповідає Анатолій Козленко: „Їх так багато, що нелегко щось виокремити. Наприклад, використання мармурової сировини. В Україні є значні запаси мармурових вапняків, які, коли їх відповідно обробити, дають дуже гарний декоративний матеріял. Подивіться хоч би на цю ось плитку". І він демонструє відполіровану до блиску рожеву мармурову плитку з темними прожилками. Вона є справді гарна, тільки вельми тяжка: якби в Україні була більш модерна технологія, з однієї такої плитки можна б зробити щонайменше дві, а то й три. Варто також нагадати, шо ці вапняки є різних кольорових відтінків. „Ми маємо величезні запаси унікального матеріялу для виготовлення меблів і дерев'яних декоративних виробів. Йдеться про затоплену деревину, переважно дуб і бук. Пролежавши під водою немало десятків літ, вона набула надзвичайно цінних властивостей, які дозволяють її легко конкурувати з червоним деревом чи горіхом. Ця деревина лежить без руху, бо нема технології. Якби ж вона знайшлася, хоч би по чотири-п'ять модерних верстатів на невеличке підприємство, відразу їх виникнув би цілий ряд. Підвищилася б зайнятість **населення, а** продукція швидко покрила б усі витрати на заснування. Або взяти українські мінеральні води. Тільки в Карпатах є їх понад тисячу джерел. А технічних можливостей для розливу й експортування — ніяких. Про це ми також будемо говорити на конференції".

Чи є закони, що дозволяють і нормують вихід цих малих підприємств на зв'язок із закордонними фірмами? Анатолій Приймак: „Наша Верховна Рада прийняла ефективні закони, котрі захищають закордонні інвестиції в Україні, хоч, звичайно, сам по собі закон ще не є приваблюючим чинником для бізнесменів".

Чи розуміють українські підприємці, що є тим чинником? Петро Лебедь: „Практика. Взаємна і надійна вигода. Над нами вже не тяжіють ідеологічні і політекономічні забобони, згідно з якими західні капіталісти є 'хижими акулами', які тільки те й роблять, що висмоктують природні ресурси з інших країн. Ми бачимо, що діловим людям Заходу властиві, крім високого професіоналізму, людська шляхетність, моральна відповідальність за свою працю. Вони не можуть не погодитися з нами в тому, що Україна не повинна продавати сировину, бо це її тільки виснажило б, а не розвинуло б. Нам не потрібні гроші задля грошей, нам потрібні вклади в технологічну модернізацію республіки. Вони покличуть до життя потрібну продукцію, а вже відтак прибуток і обопільну користь — і для нас, і для інвесторів. Словом, підприємства малі, а користь велика".

Як відомо, Миколаїв — це причорноморське портове місто, добре пристосоване для міжнародного сполучення.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Пригода колишньої „Міс Америки"

Авторитетне пресове агентство Ассошіейтед Пресс розіслало широку розповідь про ніби аполітичну пригоду однієї американки, — вістку, яка кидає яскраве світло на відносини в СССР, зокрема у столиці Москви.

45 літ Бесс Маєрсон тому, тоді 20-літня вродлива дівчина, стала першою жидівкою, яку обрали на „Міс Америки". Тепер, у віці 66 літ, вона все ще активна в харитативній праці американських жидів. У недавні роковини большевицької масакри у Бабиному Ярі в Україні вона поїхала туди як делеґатка однієї жидівської централі у Вашинґтоні. З Києва поїхала до Москви, звідкіля плянувала полетіти до Ізраїля. Але на московському летовищі напали на неї два хулігани, які так брутально видерли їй клунок, що вона впала і зламала собі ногу. Не було жодного поліціянта, жодної сторожі, лежала безпомічно і люди минали її байдуже, — привикли, видно, до буденного тамошнього явища грабунків. Аж якийсь мужчина поміг їй підвестись і завів до несамовито брудної маленької кімнати „першої лікарської допомоги". Там метушилися люди, але єдину поміч, що її вона дістала — це трохи зимної води.

Над'їхав амбулянс і Маєрсон описує його, що подобав на віз, який вернувся з бойовища у війні проти Іраку. Боячися, що шпиталь у Москві виглядатиме, як той амбулянс, вона просила завезти її до американської амбасади, де знала теперішнього амбасадора Роберта Штравса. Миттю ситуація змінилася, як за помахом чародійної палочки. Перевезли її розкішним амбулянсом до шпиталю, який ззовні і всередині був люксусовим палацом з килимами, драперіями, дзеркалами й іншим вибаглевим домашнім влаштуванням; амбулянс і шпиталь були виключно на послугах кремлівської большевицької сметанки. Але лікарської опіки також не було. Перележала Маєрсон 10 днів, аж її приятелі зорганізували їй переїзд знову на летовище і на літак, що летів до Ню Йорку. Тут, після перевезення до шпиталю, тієї самої ночі склали їй зламану кістку в нозі: виявилася достоменно від совєтофільства і від звеличання „Раша".

74 роки тому большевики, захопивши владу, заповіли, що створять „безкласове суспільство", в якому не буде бідних ані багатих, усі будуть рівні і всіми держава буде однаково опікуватися. Одна неймовірна, неймовірна брехня. По нинішній день, включно з останнім п'ятирічним пануванням Міхаїла Ґорбачова, нема у світі іншої країни з такою широчезною прірвою між маленьким гуртком партійних вельмож та багатомільйоновими масами пролетаріяту... прошаків. Безупинний крик за допомогою від закордону, поруч із деклараціями про демократизацію. Формально заборонена діяльність Компартії, сконфісковано її партійні маєтки. Але давні партійні бонзи залишилися із своїми достатками, а в крамницях все одно нічого нема. Бруд, неохайність, неробство, хабарництво, хуліганство і одвертий бандитизм.

В історії української політичної думки і суспільно-політичного життя відоме явище „радянофільство" — в Західній Україні. Всі „радянофіли", які виїхали в Україну в 30-их роках або згинули, фізично винищені большевиками вернулися докорінно вилікувані з „радянофільства". Історія не повторюється, але має свої паралелі. Хто тепер ще задивлений у блеск і могутність російської імперії — не українці, бо таких вже нема, але чужинці, особливо американці, — того вилікується з цієї недуги, як поїде на Московщину і хоче пізнати тамошню дійсність, поза люксусовими готелями і крамницями, які приймають тільки тверду валюту. Може появляться ще твори з тематикою цієї дійсности з „найдемократичнішою конституцією у світі" та з „безкласовим суспільством". Солженіцин відкрив завісу, яка закривала перед світом невольницькі ҐУЛаґи. Може появляться твори про світла і тіні володіння Міхаїла Ґорбачова, про його історичні заслуги, які дали йому нагороду Нобеля, та митарства, крутійства й неділимство, яке одідичив від царських імперіялістів.

Бесс Маєрсон маленька людина і її пригода у Москві радше гумористична, як трагічна. На тлі процесів, які відбуваються на Сході Европи ця пригода колишньої „Міс Америки" цілком мікроскопійна. Але Ассошіейтед Пресс добре прислужилося до з'ясування американцям, які захоплюються „Раша" — як там на ділі виглядає дійсність.

Святослав Караванський

ЧИ БУЛА КПУ ПОЛІТИЧНОЮ ПАРТІЄЮ

Останнім часом ряд незалежних (колишніх компартійних) видань в Україні публікує матеріяли, спрямовані на реабілітацію Комуністичної Партії України (КПУ), міркуючи приблизно так: у правовій державі діяльність політичних партій можна забороняти лише через суд, усякий інший шлях заборони — це крок до необольшевизму.

Згадані міркування важко заперечити, коли йдеться про політичні партії. Щождо КПУ, то передусім треба визначити, чи можна мати її за політичну партію. „Новолексика", винайдена і поширена в СССР, цілий ряд усталених людством термінів використала для зображення цілком протилежних понять. Так, державний контроль за діяльністю Церкви називано свободою релігії, диктатуру компартії — єдністю партії і народу, вибори без альтернативи — найдемократичнішими виборами, колоніяльне безправ'я — дружбою народів. Згідно з новолексикою, добирана і контрольована згори колоніяльна адміністрація в тій або тій колонії дістала назву Комуністичної партії цієї чи тієї республіки Прощаючись з минулим, треба критично підійти і до облудної новолексики.

Як свідчить історія, саме заснування КПУ відбулося не шляхом волевиявлення її членства, а шляхом наказу згори. КПУ було засновано не в Україні, а в Москві за вказівкою Леніна. Ленін же призначив і перших керівників цієї партії та її керівні органи. З перших днів свого створення, ця партія стала підривною організацією, яка, за завданням сусідньої держави вела запеклу боротьбу проти права українського народу на самовизначення. Після ж окупації України червоними ордами КПУ стала на шлях прямого коляборанства з окупантом — комуністичною імперією. КПУ вела боротьбу проти самого українського народу, проти його законних прав, виступаючи речником та підпорою центру, який свою імперіялістичну політику убрав у шати інтернаціоналізму.

Протягом своєї історії КПУ захищала інтереси не українського народу, а імперіяльного центру, будучи головним виконавцем усіх антикураїнських акцій, плянованих згори. Голод 20-их років, голод 32-33 років, примусова колективізація, провокаційні антиукраїнські процеси, цькування і винищення української інтеліґенції, розгром УАПЦ, винищення своїх вже однопартійців — націонал-комуністів, пляномірно продовжувана русифікація, терор і геноцид на Західній Україні, розгром УГКЦ, масові вивози населення — усе це здійснювано центром з беззастережною підтримкою КПУ. Усі ці заходи, спрямовані на фізичне винищення українського народу і на денаціоналізацію невинищених. КПУ здійснювала з ревністю вірнопідданих інородців.

КПУ не була самостійною партією, залежною від волі своїх членів, це було знаряддя в руках комуністичних божків. Сталін особисто призначав перших секретарів КПУ. Відлига Хрущова нічого не змінила у статусі КПУ. Тепер Хрущов призначав секретарів КПУ, після нього це робив Брежнєв, і так аж до Горбачова, який був особисто присутній на виборах секретаря КПУ Івашка.

Центр добирав не тільки керівників. Такому доборові підлягали усі нижчі посади в ієрархії КПУ. Це досягувано шляхом шпигування за кадрами КПУ, яке центр здійснював через КҐБ, і через другого секретаря КПУ — керівника аґентури КГБ в КПУ.

Партійну еліту добирано роками, з неї виполювано все здорове, демократичне, національне свідоме. На всі керівні посади призначувано осіб, які зневажливо ставилися до своєї національности і запобігливо виконували усі накази згори. Колись турецькі султани творили найдобірніше військо з християнських дітей, вивезених до Туреччини і вихованих там у мусулманських традиціях. Для виховання кадрів КПУ Москві не треба було вивозити їх з України. Було створено систему виховання коляборантів на місці. Через школу, пресу, кіно, літературу, вищі освітні заклади молоді прищеплювано зневагу до рідної культури, мови, історії, а натомість навіювано переконання про вищість, унікальність неповторність і незмінність імперіяльної культури, мови, суспільного ладу. А що не всі виховані в такому дусі ставали національними ренеґатами, то до КПУ добирано лише найбільш уражених національним нігілізмом вихованців у системі асиміляційного виховання.

Іншими словами, КПУ — це вихована з тубільного населення колоніяльна адміністрація, густо пересипана імперськими аґентами, які стежили за кожним кроком місцевих кадрів.

Той факт, що КПУ було створено центром не для захисту інтересів українського народу, а для захисту інтересів імперії, прекрасно розуміють навіть малописьменні громадяни СССР. Так, у листі до українців, опублікованому в газеті „Молодь України", анонімний „россиянин Крыма" визначив ролю КПУ в Україні у гранично стислій формі:

„Мы наберем с ваших бездарей свинопасов, й они будут пасти вас". Саме таких нездар і згуртувала КПУ.

Малописьменний росіянин Криму і той розуміє, що в КПУ нема місця для інтеліґентної людини. Там було місце лише для сліпих виконавців волі центру, духових кастратів з партійним квитком у кишені замість колишньої кокарди на лобі.

Виховані на імперській культурі у самоїдському неприйнятті усього національного, ці нездари продовж 70 років помагали центрові визискувати і колонізувати Україну. Який політичний ідеал може об'єднувати членів КПУ сьогодні, коли сам генсек КПСС заявив на цілий світ, що комуністична ідея не виправдала себе? Якій же ідеї мають служити комуністи сьогодні? На мою думку, лише тій, яка надихала комуністичні кадри десятки попередніх років: досягнення матеріяльного добробуту коштом мільйонних мас. Тільки така ідея може гуртувати сьогодні цю, з дозволу сказати, партію.

Після воєнного розгрому націонал-соціялізму в демократичній Німеччині було заборонено Націонал-соціялістичну партію, і ніхто

(Закінчення на стор. 3)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ
Ярослав Кравченко,
Член Т-ва „Доля"

„У всякого своя доля..."

26-го жовтня 1991 року в картинній ґалерії Лаззаро у місті Стовлтон, Висканcин, відкрилася виставка малярства та творів декоративно-вжиткового мистецтва Товариства Художників „Доля" зі Львова, які репрезентують американському глядачеві сучасне українське малярство, графіку, скульптуру та декоративно-вжиткове мистецтво художньої кераміки, скла, розпису по шовку та створення моделей жіночого одягу та прикрас.

На схід від Львова, серед мальовничих пагорбів в центрі Розточчя, розташована Рава-Руська — давнє містечко Галицького краю. Перші письмові згадки про нього відносяться до XV століття. Тихе, провінційне місто з ратушею, церквою та костьолом — типове для даного реґіону.

Спокійний, розмірений крок життя у місті було порушено в лютому 1987 року, коли з ініціятиви молодого художника Юрія Скорупського було організовано першу виставку малярства, в якій взяли участь місцеві художники Степан Білецький, Олександр Малюжинський, Володимир Васильків та Григорій Кудрик. Це небуденна в культурному житті Рави-Руської подія й започаткувала створення товариства художників „Доля".

Доля — поняття реального людського буття. Людина у всі часи воліла знати, що чекає її саму, її рід, а чи ціле людство. Ці питання хвилюють усіх, незалежно від способу життя, етнічної приналежности та віри. Поняття долі несе в собі питання загальнолюдського характеру...

У 1988 році доля переносить Юрія Скорупського до Львова, де він стає студентом Львівського Державного Інституту Прикладного та Декоративного Мистецтва, единого в Україні вищого закладу, який готує спеціялістів з декоративно-ужиткового мистецтва (кераміка, скло, метал, текстиль, моделювання одягу, проєктування інтер'єрів та художня обробка дерева), монументально-декоративного малярства та архітектурно-декоративної пластики, опираючись на чисті, незамулені, джерела народної творчости та міцний підмурівок багатовікових традицій української національної спадщини і досягнень мистецької школи початку XIX — XX століть.

Українське мистецтво. Воно, як і наша доля виростали на чорному хлібі історії, не раз опиняючись на згарищах сплюндрованого поневолювачами краю. Волошка й зелене жито проростали з сердець його безіменних чи у безвісті зниклих творців, даруючи нащадкам нові життєдайні пагони самобутнього народного мистецтва. Яка ж доля чекає його тепер, залежить й від нашого покоління.

Навчаючись в інституті, молодий художник Юрій Скорупський зумів захопити й зацікавити ідеями Товариства як своїх товаришів-студентів, так і викладачів вищого навчального закладу. Серед них — професорів Михайла Ткаченка, Миколу Чалого, Петра Кравченка, Михайла Безпальківа, викладачів Богдана Войтовича, Олеся Звіра, студентів Ігоря Барабана, Олега Цоя, Миколу Багана, Юрія Гущеню та інших.

І фактично перейшовши до Львова, Товариство Художників „Доля" об'єднало на теренах Галичини людей різного віку, різноманітних творчо-мистецьких обдарувань, яким, однак, не байдужа історія та культура українського народу, доля рідного краю.

Тепер Товариство „Доля" нараховує до двадцяти членів, ще стільки ж мистців об'єдналось довкола них, беручи активну участь у виставках, що їх організовує Товариство. А їх від 1987 року відбулось 15 — в Раві-Руській, Жовкві, Львові, Жешові, Чикаґо та інших містах.

Минулого року гуманітарна лютеранська організація „Думки про віру" (м. Стовлтон, Висканcин) відвідавши Україну, передала 1,000.000 примірників Біблії, а нині готує новий дар — 600 комп'ютерних систем та два автобуси — „лікарні на колесах", зацікавилась діяльністю Товариства.

Волею долі й при допомозі пастора Джана Шепа, який керує цією організацією, було підписано договір між Товариством художників „Доля" та картинною ґалерією Лаззаро про співпрацю та організацію виставок українського мистецтва в містах З'єднаних Стейтів Америки. Перша з них і відбудеться незабаром у місті Стовлтоні.

Нинішня виставка творів мистців Товариства „Доля" пропонує американському глядачеві твори **малярства** — Ігоря Барабана „Доля", Михайла Безпальківа „Букет", Юрія Гущені „Змієборець", Петра Кравченка „Вечір в Седневі", Іштвана Молнара „Коти", Володимира Павлика „Зерно", Юрія Скорупського „Поле", Михайла Ткаченка „Вечірня тиша"; **графіки** — Олега Цоя „Леґенда про блазня і королівну", Тані Шумелди-Павлик „Свічка і калина"; **скульптури** — Григорія Кудлаєнка „Відображення, Павла Калиниченка „Чужі береги". А також витвори декоративно-ужиткового мистецтва: керамічний чорнодимлений посуд Еріки Комоні, декоративні тарелі Миколи Багана гутне скло Олеся Звіра, венеціянські коралі Богдана Войтовича, розпис по шовку, комплекти моделей жіночого одягу за національними та модерними мотивами та багато інших надзвичайно цікавих творів. На різні смаки та творчо-мистецькі уподобання.

Отже, запрошуємо відвідати нашу виставку, кожен твір якої несе в собі частку тепла рук і серця його творців, їх долі і долі українського мистецтва в майбутньому.

Михайло Бойко

ЕКОНОМІЧНИЙ ПОТЕНЦІЯЛ УКРАЇНИ

I.

Вже давно між Україною і Польщею створилася незрозуміла господарська ситуація. В той час як у Варшаві покупець може купити досхочу найкращі харчі, у Львові чи Києві крамниці світять пусткою, а мешканці з „авоськами" стоять у довгих чергах, щоб на вулиці купити кілька кілограмів поганого ґатунку помідорів чи яблук, митна українська поліція не може собі дати ради з польськими „гандлярами", які в заміну за різні „лахи" вивозять з України харчові продукти.

Така дивна ситуація сучасного безпорядку мимоволі приходить на думку, коли читати статтю польського публіциста Мацея Клядзіка в щоденнику „Жиць Варшави" з 4-го жовтня цього року про економічний потенціял України.

Ось думки автора: помилку роблять ті, які думають, що ми знайшли за східньою межею сусіда, що чигає на наші товари, а в заміну не дає нічого. Такий образ малюють деякі наші засоби масової інформації, які позбавлені основних відомостей, а радше оперують від віків з московського осередку даними, односторонньо формують опінію про господарський потенціял і торговельні можливості України. А тим часом вже рік тому Україна (ще тоді УССР) простягнула руку до Польщі з листою товарів, котрі хотіла б виміняти за найбільш їй — потрібні. На першому місці були ліки і медичний виряд. Рік тому розмови перервано, листа українських товарів не була навіть публічно скоментована. В листопаді минулого року Польща підписала умову з СССР про торговельну виміну. Практично до її вигаснення до кінця грудня минулого року, совєтські міністерства мали контролювати і ділити як централя всі товари з Польщі. Тепер наступають у цій ділянці еволюційні зміни.

Щодо видобування мінеральних сирівців Польща виглядає при Україні як мурашка біля слона. Наш східній сусід видобуває 5 відс. мінералів у світовому відношенні, Україна видобувала для СССР половину залізної руди, більш як половину ґрафіту, 80 відс. сірки, майже 10 відс. титану, велику кількість вугілля, урану, потасових та содових солей та манґану. Недавно українці обрахували вартість сирівців-мінералів, що після світового ринку, становить 28 мільярдів долярів, причому вони переконані, що впровадження нової технології видобування і обрібки сирівців при затриманні теперішнього рівня видобування принесе їм додатково 10 мільйонів долярів. Чи ця інформація не є найліпшим магнетом притягання чужого капіталу на Україну?

Статистичні дані з 1990 року представляють УССР як одного з головних експортерів СССР. У цьому ж часі експорт електричної енерґії України становив 78 відс. залізної руди 42 відс. вальцьованих виробів 37 відс., вугілля 36 відс., телевізій 33 відс. Якщо до цього додати значну кількість тракторних плугів, сівалок і цукру, та що згідно найновіших обрахувань українські товари висилається до понад 120 країн світу, то згідно з нашим поняттям — наш східній сусід перестає бути „копцюшком".

Уже від кількох років українці працюють над програмами міжнародної господарської і науково-технічної співпраці. Закінчено праці над програмою до року 2005-2010, а випрацьовуватимуть подібну програму до 2015 року. Програми вводять основні зміни в міжнародній кооперації і способі притягнення закордонного капіталу. Україну впровадить експортову продукцію машинового промислу (рільничих машин, до копання, промислу металюрґічного, енерґетичного і обробки металів), зачне спеціялізуватися у продукції машин і улаштувань для летунського промислу, будови кораблів, спаювальної апаратури, електроніки і автоматизації, енерґетики, автоматизації, біотехнології та інших.

Пляновикам незалежної України зганяє сон з очей квестія відповіді на питання, що його задають їх земляки та закордонні експерти: чи можливе є повернення, передреволюційної позиції — шпихліра Европи? Деякі твердять, що це можливе в кільканадцятьох роках і спирають оптимістичну відповідь на засновку, що до року 2015 прибутки з промислового експорту зростуть п'ятикратно, а з машинового — дев'ятикратно. Це дозволить на імпорт машин і улаштування для рільництва (головно рільничих споруд, маґазинування і рільничо-споживчої переробки).

Закінчення буде.

Христина Ісаїв

УКРАЇНСЬКА ДЕЛЕҐАЦІЯ У МОСКВІ

I.

Відбулася конференція з питання прав людини у Москві, від 10-го вересня до 4-го жовтня 1991 року. Це третя з ряду конференція на тему прав людини, встановлена ще 1989 року Фінальним актом Віденської конференції безпеки і співпраці в Европі (CSSE). Перша відбулася в Парижі 30-го травня до 23-го червня 1989 року, друга у Копенгаґені, 5-го до 29-го червня 1990 року, а третя тепер у Москві.

Конференція у Москві озброює усіх учасників іще одним фінальним документом на 24 сторінки. В документі доповнюється важливий Фінальний документ з Копенґаґену на тему резолюції і принципів, яких мають дотримуватися учасники. В Московському документі 38 держав відновляють і підтверджують свої приречення до принципів Фінального акту Копенґаґену та всіх фінальних актів Гельсінкського процесу і додають ряд механізмів („proper name — mechanisms"), які зміцняють та уможливлюють поширити діяльність учасників на захист прав людини і зріст „людських вимірів" („Human Dimensions").

Цей документ складається з трьох головних частин, де встановляється Місію експертів (proper name — Mission of Experts") для перегляду усіх проблем у ділянці нарушення (порушень) прав людини. Місія експертів складається з представників усіх держав учасників і має завдання рекомендувати розв'язки, проводити перевірки і співпрацювати з неурядовими організаціями та одиницями, подавати звіти і багато інших завдань.

Друга частина документу має до діла з механізмами, котрі мають забезпечити незворотність демократичного поступу („irreversibility of democratic advances") і підтримувати свою причетність до правової системи побудованої на принципах справедливости.

Третя і остання частина документу підкреслює важливість праці неурядових організацій, таких як Комісія Прав Людини Світового Конґресу Вільних Українців і надає їм ширшої структури і більших привілеїв для їхньої дальшої діяльности у Гельсінкському процесі на майбутнє.

Присутність української делеґації на цьому форумі була критичною і необхідною. Це форум, де перший раз виступали незалежно представники Естонії, Литви і Латвії, і де довго дискутували над проблематикою роз'єднання Совєтського Союзу. Про Україну, неофіційно, говорилося багато і майже всі делеґації погоджувалися, що після референдуму 1-го грудня справа України і її участь у Гельсінкському процесі буде важливою до вирішення. Тому підкреслюю, що присутність української делеґації у Москві була необхідна.

Делеґація складалася із таких осіб: Олександер Ємель — депутат, член Президії Верховної Ради, голова Комісії прав людини при Верховній Раді України; Володимир Крижанівський — посол України до РСФСР, депутат Верховної Ради; Андрій Веселовський — перший секретар і представник Міністерства закордонних справ України; д-р Наталія Беліцер — представник української групи Гельсінки 90 і Товариства Репресованих в Україні; д-р Наталія Преображенська — голова — Зелений Світ в Україні; Андрій Вітер, голова КПЛ СКВУ; Христина Ісаїв, екзекутивний директор КПЛ СКВУ; Божена Ольшанівська, голова АГРУ (Americans for Human Rights in Ukraine); Мирослава Олексюк-Бейкер і Ольга Заверуха, члени КПЛ СКВУ; нашою щоденною працею під час трьох тижнів конференції було: зустрічатися з делеґаціями західних держав, інформувати і переконувати про те, що акт проголошення незалежности України є повноправний і що він веде до дії законодавства, нової конституції і ряду різних угод, які вповні відокремлять Україну від будь-якого союзу.

Присутність високопоставлених представників українського уряду була переконлива у зустрічах з поодинокими делеґаціями західніх країн, а також під час великої пресконференції 13-го вересня де було 83 кореспонденти. Делеґати із Заходу розпитували про можливі наслідки референдуму і вислухували переконливі арґументи представників з України, обіцювали підтримку, якщо референдум викаже правдиве бажання народу.

Питання про повновласність України як члена Гельсінкського процесу порушувалося при кожній зустрічі. Всі делеґації питалися, яку відповідь Україна дістала від совєтського секретаріяту на своє прохання про незалежний статус участи.

У перших днях конференції мадяри пропонували Україні статус гостя мадярської делеґації. В. Крижанівський і А. Веселовський, після консультацій у Києві, повернулися з відмовою. Вони пояснили мадярам, що Україна не прийняла совєтської пропозиції стати частиною їхньої делеґації і тим самим не може прийняти запрошення Мадярщини. Вони висловили подяку і просили підтримувати їх в майбутньому, коли Україна, після референдуму, буде вимагати окремого статусу.

Підтримку висловлювали різні делеґації. Вони усі підкреслювали те, що Україна, якщо вона стане самостійною і запровадить конституційні права дотримуватись вимог гельсінкських і усіх дальших наступних угод, тоді Україна дістане підтримку, коли вноситиме формальну аплікацію на прийняття.

Інші теми, котрими цікавилися делеґації Заходу, це — ядерний арсенал в Україні і яким способом Україна його позбудеться; національні меншини в Україні, декотрі, що навіть хочуть відокремлення і для яких законодавства забезпечують права тим меншинам в Україні. Делеґати Німеччини, Франції, Канади і деяких інших держав питали чи можна сподіватися масових еміґрацій з України, коли закон про вільний виїзд і в'їзд зміняться.

Закінчення буде.

Виступи Л. Кравчука в столиці Канади

Про приїзд Леоніда Кравчука, голови Верховної Ради України, в асисті 14-ох осіб, дослівно ,,гуділа" майже вся українська преса. Подавалося багато коментарів, зв'язаних з його різними виступами, плятформою його діяльности, плянами на майбутнє незалежности України. І коли став відомий його приїзд до Оттави, я старалася отримати пресову акредитацію в Оттаві й тим самим мати можливість зустрітися з ним і взяти участь в пресовій конференції. Отож була рідкісна можливість поставити йому деякі актуальні питання і почути його відповіді.

Зв'язавшися телефонічно з міністерством закордонних справ, з відділом протоколу, я отримала запевнення акредитації і від 23-го вересня вранці відлетіла до Оттави. У відділі протоколу на мене чекала пресова картка й маленька блакитна книжечка, в якій була подана програма перебування Л. Кравчука і його групи в Канаді. З неї я довідалася, що приїзд до парляменту був призначений на годину 2:30 по полудні, а зустріч із пресою на 4:30 в залі Пресового Клюбу напроти Парляменту.

Діставшися до пресової ґалерії парляменту, я мала можливість бути присутньою на цікавій сесії, де опозиція на чолі з Жаном Крет'єном фактами обвинувачувала новопризначеного міністра фінансів Д. Мазанковського у зв'язку з новим оподаткуванням населення Канади. Як відомо, це привело до банкрутства багатьох підприємств країни.

Під час дискусій і обвинувачень, які час від часу перебивалися голосами й оплесками парляментаристів, у ґалерії для представників іноземних держав з'явився Леонід Кравчук зі своєю дружиною Антоніною в асисті деяких своїх парляментаристів, міністрів, кореспондентів і охорони.

Напроти пресової ґалерії по другому боці залі Парляменту було видно Митрополита Максима Германюка, Єпископа Юрія Каліщука, Президента Конґресу Українців Канади д-ра Дмитра Ципівника та інших.

Леонід Кравчук і особи, що його супроводжували, слідкували за ходом бурхливої сесії. Цікавим було питання одного із парляментаристів округи Квінс (Торонто), в якому він домагався від міністра фінансів нарешті полагодити справу допомоги жертвам Чорнобиля, бож ця справа була перед тим на аґенді попередніх сесій. Питання було поставлене під час присутности гостей з України, що найбільш потерпіла від катастрофи 1986 р.

По закінченні бурхливої сесії спікер парляменту Джан Фрейзер проголосив присутність на цій сесії голови Верховної Ради України, і парляментаристи вставанням з місць оплесками вітали Леоніда Кравчука. Він і його делеґація встали також з місць і оплесками вітали парлямент. Ця картина була однією із кульмінаційних під час візити Л. Кравчука. На пресовій ґалерії був присутній також Тарас Гукало, продуцент української телевізійної програми в Монтреалі.

Сесія скінчилася, всі виходили з парляменту. Я замітила багато знайомих облич. Зустріла також голову Конґресу Українців Канади, відділ в Монтреалі, сот. Ярослава Кульбу й інших знайомих.

Сама пресова конференція відбулася в будинку Національного Пресового Клюбу, невелика заля якого була виповнена вщерть і то не тільки журналістами, але й іншими зацікавленими справою.

За столом сидів Л. Кравчук, його співробітники, перекладач — разом п'ять осіб.

Після вступного слова Л. Кравчука наступив період запитів і дискусій. Запитів було багато і їх усіх не можна перелічити в короткій статті. Все ж деякі з них заслуговують на вирізнення.

Отак, наприклад, один із журналістів запитав: ,,Як сталося, що три тижні тому ви мали ще комуністичний квиток і ваші вислови були цілком інші, як сьогодні. За три тижні ви так змінили свої думки і навіть зреклися комуністичного квитка"?

У відповідь Л. Кравчук відповів: ,,Події на Україні міняються кожної години, а з ними міняються і люди". Інше питання було зв'язане з недавньою московською конференцією у питаннях співробітництва і безпеки:

,,Пане голово! Я щойно повернувся два дні тому з Москви. Прошу пояснити, чому не було на цій конференції офіційних представників незалежної України?" Заскочений цим питанням Л. Кравчук старався вияснити, що не було ще ані часу, ані змоги оформити окрему делеґацію на московську конференцію, хоч у майбутньому ця справа буде позитивно полагоджена.

Авторка цих рядків завдала два питання:

,,Пане голово! В 1918—20 роках Україна була незалежною державою і була визнана близько 40-ма державами світу. Чому ж сьогодні нам не нав'язати до цих світових подій з нашої історії, а починати все спочатку? Адже ж такі держави як Литва, Латвія й Естонія, Вірменія, Грузія та інші відновлюють свою державність, а не творять щось нового"?

Друге питання моє торкалося різниць між актом суверенности з 16-го липня 1990 і Актом незалежности з 24-го серпня ц. р. Яка різниця між суверенністю і незалежністю, бо ми на Заході звикли і одне, і друге трактувати як те саме"?

На ці два питання Леонід Кравчук дав таку відповідь:

,,Насамперед треба брати до уваги малу кількість людей, які ще живуть з тих часів. Крім цього Україна не іґнорує зовсім цих часів, бо ось ми готуємся відзначити 125-ліття Михайла Грушевського. Одним із неможливих арґументів є і справа кордонів. Коли б керуватися 1918—20 роками, то Україна не була б простора, така велика, як вона сьогодні". Коли ж іде про різницю між суверенністю і незалежністю, то голова Верховної Ради старався теоретично її обґрунтувати, що, одначе, залишилося і далі ,,дискусійною справою".

Перебування Леоніда Кравчука і його групи в Оттаві мало свій вплив на станову і спосіб думання української публічної опінії, хоч треба погодитися з редакторами українських газет про іґнорування цієї події неукраїнською мідією зокрема телевізійними станціями. До вийнятків належали короткі вістки про підписання акту приязні у місцевому радіомовленні між Канадою і Україною.

Тетяна Носко-Оборонів

Допомагаймо Україні

Товариство Допомоги Україні в Гартфорді, Конн., розпочало свою діяльність півтора року тому, пройшовши організаційні зміни від Ініціятивного комітету, тимчасової Управи до остаточного оформлення Управи в грудні 1990 року.

До праці Т-ва організаційно приєдналися околішні українсько-американські громади Ню Бритен, Велимантик, Колчестер та інші, представники яких беруть активну участь у розбудові Т-ва, збиранні фондів на потреби Чорнобиля та Руху. Наполеглива праця Т-ва і жертвенність українського громадянства і церков можна підсумувати фінансовими фактами: на Фонд Чорнобиля зібрано 37,700 дол., вислано до централі 30,500 дол., на Фонд Руху зібрано 28,000 дол. — вислано 26,000 дол. Колядники Пласту назбирали понад 1,200 дол. поділених на обидва фонди. Сюди не враховано тисячі долярів жертвовані громадою на харчі, медикаменти й вітаміни, передані на літак ,,Мрія", що перебував коло Гартфорду у березні ц. р. Завдяки наполегливій праці Т-ва, Гартфорд відвідали кілька гостей з України, депутати Юрій Сорочик, Сергій Конєв, представники ,,Зеленого Світу" та інші.

Т-во відзначило 5-ліття трагедії Чорнобиля, брало участь у всіх загальноукраїнських акціях допомоги Україні. Активну участь у праці Т-ва бере молодь, розгортаючи контакти з американськими організаціями, прихильними до української справи. Відбуто успішний концерт на Фонд Чорнобиля з участю американських та українських мистців. Професійна молодь веде постійну інформаційну працю серед сенаторів та конґресменів стейту. Все це короткий підсумок діяльности Т-ва, що вело свою працю при головуванні Ореста Кузьми, Ігоря Білинського (влітку переїхав до іншого стейту), а тепер під головуванням Мирона Красія.

Сталися історичні події, коли після 74-річного комуністичного гніту і терору Україна вийшла на шлях свого волевиявлення, досягнула суверенітету та 24-го серпня 1991 року урочисто проголосила незалежність України. Здійснилась віковічна мрія нашого народу — Україна стала незалежною державою. Але перед нашим народом ще лежить тяжкий шлях формування економіки й державного апарату Західнього зразка. Саме тепер, перед грудневим референдумом, потрібна всестороння фінансово-моральна допомога демократично-самостійницькому рухові в Україні. Наша допомога — це ґарантія розбудови нашої державности. Хто допоможе Україні, як не ми? Беручи під увагу наш добробут в ЗСА, наша фінансово-моральна допомога виглядає недостатньою.

Українсько-американське громадянство, церкви, громадські і політичні організації в ЗСА та діяспорі виявили свою бездоганну підтримку проголошенню незалежности України. Ми спостерігаємо, що урядові кола ЗСА досить стримано наставлені до самостійницьких стремлінь багатьох республік скрахованого СССР та бажають співпрацювати з одним ґорбачовським ,,центром", який стоїть на позиціях збереження горезвісної імперії. Актуальним настав час політичного тиску на сенаторів та конґресменів, формування загально-американської опінії визнати і підтримати бажання народів СССР стати незалежними. Це політично-моральний аспект наших можливостей для підтримання незалежности й росту України. Такі погляди серед нас ствердили в ЗСА Леонід Кравчук, Геннадій Удовенко та інші діячі сьогоднішньої України. Тут хочемо згадати, що політично-інформаційна акція успішно ведеться ,,на низах", тобто на стейтовому рівні, Управою Т-ва в Гартфорді, де активно відзначився Олесь Кузьма і його молоді співпрацівники.

Головним аспектом допомоги нашому народові — це фінансовий фонд, котрий базується на пожертвах громади. Т-во Допомоги Україні, що охоплює Гартфорд і околиці, сотнями листів і багатьма закликами до всієї місцевої громади, тутешніх церков та громадсько-суспільних і політичних організацій звернулося з кличем ,,Україна на переломі", підтримати матеріяльно наших земляків у такий бурхливий для України час. Україна не вимагає від нас жертвувати нашим життям, ми мусимо свідомо зрозуміти наш обов'язок скласти щедрі пожертви у час, коли кується доля нашого народу. Відгукнімся на заклик Управи Т-ва під кличем ,,Україна на переломі", який ви дістали українською й англійською мовами. Складаймо пожертви на Чорнобиль та на Рух. нехай наш вклад стане часткою для відродження України та принесе радість і краще майбутнє нашому народові.

Л. Ч.

АМЕРИКАНСЬКА ФІРМА Паркер, відома своїми ручками, повідомила, що незабаром буде виготовляти ручки з металю ракет. Мова йде про совєтські СС—20 і американські Першінґи, знищені в рамках угоди про роззброєння. Ціна ручок буде від 30 до 300 долярів.

ЗІГРАВШИ ВНІЧИЮ 0:0 зі збірною Італії, футбольна збірна Совєтського Союзу практично забезпечила собі право участи в чемпіонаті Европи, що проводитиметься наступного року в Швеції.

Чи була КПУ...

(Закінчення зі стор. 2)

ніколи не вважав Німеччину неправовою державою. Комуністична партія СССР і її прибудівка КПУ так само довела країну до краху, і їхня дальша діяльність і в СССР і в Україні непотрібна і шкідлива.

КПУ протягом 70 років заявила себе ворогом української державности, відвертим коляборантом центру. Дозволити КПУ сьогодні — це значить дозволити діяльність аґентури однієї держави всередині іншої держави.

В Америці існує закон, згідно з яким організації, які захищають інтереси іноземних держав, а не Америки, підлягають обов'язковій реєстрації у ЦРУ. Демократична Америка з 200-літньою історією може дозволити собі такий шик: реєструвати підривні організації, а не забороняти їх. Україна ж з її кількатижневою паперовою незалежністю, на мій погляд, не може дозволити собі такої розкоші: терпіти діяльність підривних організацій, які зарекомендували себе зоологічною ворожістю до історичних прав українського народу.

Поширена в Союзі новолексика закріпила за імперською колоніяльною адміністрацією на Україні назву партія. Але КПУ не партія, а антинародна мафія, а всі мафії в усіх цивілізованих країнах перебувають під забороною.

В пам'ять моєї дружини
св. п. Орисі-Ірени Держко
з дому Бикалович
складаю даток в сумі 1000 дол.
на ФОНД ВІДРОЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС.
Є. ДЕРЖКО

У ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого найдорожчого
МУЖА, БАТЬКА І ДІДА
бл. п.
мґра Степана Домарацького
складаємо 500 дол.
на ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ.
Дружина — ОЛЯ
сини: БОГДАН
РОМАН з родиною
Дочка — МАРУСЯ

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
нашої дорогої
ДРУЖИНИ, МАМИ І БАБУНІ
бл. п.
СОФІЇ СТЕЦЬ
буде відправлена
СВЯТА ЛІТУРГІЯ
в суботу, 9-го листопада 1991 р. о год. 9-ій рано
в церкві св. Юра в Ню Йорку.
РОДИНА

У ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
бл. п.
ЯРОСЛАВА-МОРТКА РАКА
буде відправлена
ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА
в дні 8-го листопада 1991 р. (п'ятниця),
в год. 7-ій веч.
в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж.
719 Сенфорд авеню

Просимо родину, друзів і приятелів пом'янути його у своїх молитвах.
ДОРА БІЛЕНЬКА-РАК, дружина
РОМАН РАК, брат
ТАЇССА РАК-ВОЛОШИН, донька
з мужем ВОЛОДИМИРОМ
ХРИСТИНА РАК-БРАВН і
РОКСОЛЯНА ВОЛОШИН, внучки
ГАЛЯ БІЛЕНЬКА-ВРЕЦЬОНА, шваґрова

Осередок Праці НТШ у Вашинґтоні, Д. К.
ділиться з українським громадянством сумною вісткою, що 21-го жовтня 1991 р. у Вашинґтоні, Д. К. упокоївся
проф. д-р
Юрій Старосольський
довголітній голова місцевого Осередку, визначний суспільний діяч, науковець і Начальний Пластун.
Дружині Оксані і родині покійного висловлюємо наше глибоке співчуття.
ОП НТШ у Вашинґтоні

Із жалем повідомляємо, що з волі Всевишнього, 26-го жовтня 1991 р. відійшла у вічність по тяжкій недузі на 70-му році життя
наша найдорожча КУЗИНКА
бл. п. д-р мед.
ІРЕНА ГРЕБЕНЯК
меценас релігійних допомогових і громадських установ.

ПАРАСТАС буде відправлений в середу, 30-го жовтня 1991 р. о годині 7:30 веч. в похоронному заведенні Tebbutt Funeral Home, 633 Central Ave., Albany, N.Y. **Відтак тлінні останки будуть перевезені до похоронного заведення** Quinn Funeral Home, 35-20 Broadway, Astoria, N.Y. **і в тому ж заведенні буде відправлений ПАРАСТАС в четвер, 31-го жовтня 1991 р. о год. 7:30 веч.**

ПОХОРОН у п'ятницю, 1-го листопада 1991 р. о год. 9-ій ранку із того ж заведення до церкви Святої Покрови Божої Матері, 97-06 — 87th Street, Ozon Park, L.I., N.Y., **а відтак на цвинтар** Calvary Cemetery, Queens, N.Y.

Залишені в смутку:
кузини — ЛІДІЯ БЕЛЕНДЮК з родиною
ЮРІЙ ЮРКІВ з родиною
та ближча і дальша родина в Україні, Франції і Польщі

Ділимось сумною вісткою з рідними, приятелями та знайомими, що 19-го вересня 1991 р. в Україні, упокоїлась в Бозі на 80-му році життя
наша найдорожча
МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ
бл. п.
Параскевія Лучків
вдова по бл. п. Григорієві Лучковому
ПОХОРОН відбувся 21-го вересня 1991 р. в Драгомирчанах, Івано-Франківської области в Україні.
ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ
будуть відправлені в сороковий день смерти:
в церкві св. Миколая, в Драгомирчанах, Україна;
в церкві свв. Петра і Павла, Спрінґ Валлей, Н. Й., Америка;
в соборі св. Івана Хрестителя, в Оттаві, Канада;
в церкві св. Покрови, в Едмонтоні, Канада.
Просимо про молитви за спокій душі покійної.
В глибокому смутку залишені:
сини —
ВАСИЛЬ з родиною (в Америці)
МИКОЛА з родиною (в Україні
дочки —
МАРІЯ з родиною (в Україні)
АННА з родиною (в Україні)
СОФІЯ з родиною (в Україні)
ближча і дальша родина в Америці, Канаді та Україні

40-річчя Осередку СУМ в Джерзі Сити

В суботу, 5-го жовтня ц. р., громада Джерзі Сити відсвяткувала 40-ліття Осередку СУМ імени Лесі Українки.

В минулому році на річних зборах зібрані члени запропонували нововибраній управі осередку, щоб у жовтні цього року відсвяткувати 40-ву річницю праці осередку СУМ. Управа під проводом голови Стефка Воха цю пропозицію загальних зборів здійснила.

40-ву річницю Осередку сумівці розпочали тижнем скоріше, в церкві святих Петра та Павла, де отець Роман Мірчук відправив святу Літургію в намірі членів та прихильників СУМ, а відтак Панахиду за спокій душ всіх тих, що відійшли з нашого осередку на вічний спочинок. В суботу, 5-го жовтня, члени Батьківського Комітету зійшлися до Українського Народного Дому, щоб приготовити дещо до цієї імпрези, молодь також приготовлялося до очікуваної забави, до якої пригравала оркестра „Нове Покоління" з Канади.

Святочну програму відкрив голова Осередку Стефко Вох. Він попросив хорунжих внести національні та сумівський прапори, відтак просив сумівця отця Романа Мірчука, пароха церкви святих Петра і Павла, до проведення молитви. Дальшою програмою проводили Нуся Вох-Керда та друг Зенко Галькович. Святочну доповідь виголосила голова головної Управи СУМ подруга Оля Король, в своїй доповіді вона заторкнула майже всі аспекти виховної праці з молоддю в рядах СУМ. Подруга Оля сказала, що виховники, впорядники та члени Батьківського Комітету інтенсивно працювали й надалі працюють з юнацтвом, щоб не допустити до асиміляції та денаціоналізації нашої молоді в морі чужих нам добробутів, котрі дуже часто проводять молодь в розпусту. Ви також служили прикладом у своїй праці, — підкреслила Оля Король, —зацікавлювали молодь і прищеплювали їй повагу до духовної спадщини українського народу. Молодь СУМ завжди працювала і надалі працюватиме на користь нашої Батьківщини, яка досі була поневолена, але нескорена. В ювілейному для осередку році український нарід, а разом з ними вся сумівська родина починає новий шлях своєї праці. Ми діждалися очікуваної радісної хвилини — проголошення Самостійної України. З цим радісним моментом для нас, сумівців, настав час для ще більшої інтенсивности в праці, ми віримо, що всі члени осередку стануть в ряди авангарду цього нового етапу та віддадуть всі свої знання, всю енерґію для розвитку нашої Батьківщини. Після святочного слова подруга Нуся Вох-Керда представила почесний комітет — Степана Максимчука, першого голову осередку, Галину Гаврилюк, Параску Шеремету, друзів Григорія Буру, Василя Бойка та Антіна Шубака.

В мистецькій програмі вечора виступили колишні сумівки — сестри Ліда Гаврилюк та Марійка Гаврилюк-Ґордон при музичному супроводі Павла Гончарова та Олеся Китастого. З балетним танцем „Лебедь" виступила сумівка Дженефер Смотрич. Присутні нагороджували наших молодих мистців рясними оплесками, бо всі точки ними були виконані талановито і з душевним хвилюванням. Далі Нуся Вох-Керда представила президію ювілейного свята в такому порядку: Степан Керда, Василь Гева, Роман Мигаль, організаційний референт на Ню Джерзі, голова осередку Джерзі Сити Стефко Вох, голова Головної Управи СУМ Оля Король, отець Роман Мірчук, Христя Колодій, Зенко Галькович та Нуся Вох-Керда. Відтак голова Г. У. СУМ Оля Король в супроводі голови осередку Стефка Воха та організаційного Романа Мигаля відзначили спеціяльною грамотою першого голову осередку друга Степана Максимчука, довголітніх членів батьківського комітету та членів осередку за постійну та віддану працю для молоді на протязі існування нашого осередку, а ними є подруги Галина Гаврилюк, Параска Шеремета, друзі Григорій Бура, Василь Бойко, Антін Шубак, Василь Гева, Зенко Галькович та Дмитро Вох. Відтак Нуся Вох-Керда представила присутніх на бенкеті голову заряду оселі друга Бица з дружиною та представників місцевих організацій: від СУА — Галину Білик з мужем, від Кредитівки — Михайло Дзюбаса з дружиною, від ООЧСУ — голову Василя Геву, від УККА — Петра Палку, від Народного Дому — Степана Чуйка, від Самопомочі — Іллю Шевчука.

Відтак друг Зенко Галькович привітав друзів та подруг, що репрезентували сусідні осередки, — Ню Йорк, Нюарк, Йонкерс, Пассейк, Випані та Трентон. Він також повідомив, що до осередку надійшли писемні привіти з Аризони від панства Дидиків та Королишинів, від колишнього сумівця отця Івана Бури, з Бостону від родин Миколишиних та Мандзіїв та з Філядельфії від колишньої сумівки Ірки Бури.

Друг Зенко Галькович подякував редакційній комісії за впорядкування і вид рукування пропам'ятної книжки. До редакційної комісії входили Дмитро Вох, Нуся Вох-Керда, Степан Керда та Христя Колодій. На жаль, у пропам'ятній книжці не обійшлося без недоглядів, а саме були пропущені імена колишніх членів — Ірки Палки, Лесі Блесин, Михайла Райжа, Ірки Зубрицької Лесі та Марійки Комарницьких, Ірки Миколин та інших. Комітет просить пробачення за цю прикрість.

Після святочної програми відбулася забава, до якої пригравала оркестра „Нове Покоління".

Дмитро Вох

Небуденна виставка в Чикаґо

Автографують книжечки (зліва): О. Мудра, М. Семків, С. Семків, Ю. Віктюк.

Голова 12-го Відділу Українського Золотого Хреста, меценатка видання А. Стародуб (зліва), О. Мудра, Ю. Віктюк.

Посеред безлічі різноманітних імпрез, що постійно відбуваються в Чикаґо, слід відмітити одну, особливу, що була влаштована у днях 13-го — 15-го вересня ц. р. Була це мистецька виставка, сполучена з появою трьох прекрасних дитячих книжечок. Явище небувале, таке, що вимагає уточнень. Отож, центральною особою цієї виставки був мистець Юрій Віктюк, родом зі Львова, який від даякого часу перебуває в нашому місті. Він — маляр з поважним мистецьким доробком, а в Америці влаштував уже п'ять індивідуальних виставок. Народився Юрій Віктюк 1944-го року. Навчався у Львівському Училищі прикладного мистецтва ім. Ів. Труша, згодом у Львівському Інституті прикладного та декоративного мистецтва, який закінчив у 1974 році.

Маестро Віктюк працює в різних жанрах і користується різноманітною технікою, однак особливе місце у його творчості займає ілюстративна кольорова графіка. Він широко використовує мотиви українського побуту й фольклору, що з'являються у нього в дуже цікавих, аж несподіваних стилізаціях. Віктюк — знаменитий ілюстратор, він має у своєму доробку цілі серії ілюстрацій для різних видань. А тепер він вирішив присвятити свою ерудицію мистця-ілюстратора українській дитячій книжці. Виставка мала на меті ознайомити громадянство з оригіналами ілюстрацій, що їх маестро Віктюк саме виконав для трьох дитячих книжечок. Крім того, мистець виставив ще ряд інших зразків своєї графіки. Виставку відкрила в п'ятницю, 13-го вересня, коротким словом, О. Роздольська. Після відкриття появилися на столі нові видання, частина накладу була вже готова для розпродажу. Авторкою віршованих текстів усіх трьох книжечок є Олександра Мудра, відома й заслужена вчителька.

Знаємо добре, що видати книжку — це непроста справа. Для цього діла потрібна співпраця різних чинників, і в тій цілі, з ініціятиви Ю. Віктюка й О. Мудрої, постало нове видавництво під назвою „Дивосвіт", що має на меті спеціялізуватись у дитячих виданнях. Книжечки, що з'явилися на виставці, це перша продукція згаданого видавництва. Були вони надруковані в українській друкарні Михайла Семківа. Мистецьке й технічне редаґування перевела Оксана Павлівець, асистентка пана Семкова, а літературну редакцію — мґр М. Турянський. Друкар, Михайло Семків, веде самостійне друкарське підприємство вже від дев'яти років. Поруч нього працює його дружина, Сандра Мацевич-Семків, яка спеціялізується в шлюбних запрошеннях, листівках та канцелярському приладді. На виставці, крім клішів з ілюстрацій Віктюка, були виставлені також інші друкарські праці М. Семкова й його дружини.

Слід сказати кілька слів про самі книжечки. Є це видання серійне: всі три книжечки оформлені однаковою манерою, як також доповнюють себе тематично. Тексти книжечок — це переказ біблійних оповідань, що їх авторка передала формою епічного вірша. Авторка користується гарною, добірною й при тому доступною для дітей мовою. Обкладинки книжечок — кольорові, а ілюстрації, — це чорно-білі рисунки, що їх діти зможуть розмальовувати. Ілюстрації виконані притаманною Віктюкові манерою стилізації, з тим, що стилізація тут легка — рисунки тільки небагато відходять від реалістичного зображення. Заголовки книжечок: „Створення світу", „Ковчег Ноя" й „Неопалима Купина" вказують на їхню мету — ознайомлювання малят з початками біблійної історії. Цим прекрасним новим виданням повинні зацікавитися українські школи, садочки, як також батьки дітей дошкільного й молодшого шкільного віку.

Оксана Роздольська

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСК Ню Йорк — Вестчестер СК — 8:0

В чергових футбольних змаганнях за чемпіонат III дивізії Космополітальної ліґи Ню Йорку, що відбулися в неділю, 13-го жовтня ц. р., дружина УСК розгромила високим вислідом свого суперника, яким цим разом був клюб Вестчестер Юнайтед. Серію ґолів започаткував новоприбулий з України футболіст Роман Плісак, який вже в 10-ій хвилині здобув ведення 1:0. Маючи значну переваґу в грі, сім хвилин пізніше Ґевара підніс вислід до 2:0. Ще перед перервою В. Коваленко встановив вислід половини 3:0.

Після відпочинку наші футболісти продовжували домінувати на грищі, що цим разом вдало використовували стрільці нашого нападу. В 58-ій хвилині Плісак вдруге в цій грі відзначився ґолем, яким підніс рахунок до 4:0. Десять хвилин пізніше другий новоприбулий футболіст з України, Юрій Ґраф, змінив вислід до 5:0.

В 71-ій хвилині гарного ґоля здобув граючий тренер С. Коваленко, після чого Плісак встановив свій перший „гет трик" в сезоні, коли підніс вислід до 7:0. Кілька хвилин до фінального свистка Славко Турко завершив кінцевий рахунок змагань 8:0. Воротар Семиляк вписав на своє конто перший „шат авт".

С. К.

УСВТ „Ч. Січ" — Сомерсет Кавнті СК — 1:0

Продовжуються розгривки за чемпіонат чотирьох дивізій Ґарден Стейт Ліґи Ню Джерзі. В неділю, 13-го жовтня ц. р., відбули свої календарні змагання футболісти „Ч. Січі", які виступають у престижевій вищій півпрофесійній дивізії. Звітова зустріч пройшла на площі Фарчерс Ґров в Юніон, в якій „Січовики" перемогли сильну дружину Сомерсет мінімальним вислідом 1:0. Протягом цих змагань „Ч. Січ" в більшості тримала ініціятиву, але суперники виявилися заавансованими стратегами в дефензивній грі. Вдало діяла оборона і особливо воротар гостей, які успішно ліквідували численні акції нападу „Ч. Січі", що цим разом заграв слабше своїх можливостей.

До перерви м'яч побував в сітці воріт „Ч. Січі", але суддя, згідно із сиґналом лінійного, що вказав на „оф сайд", не признав ґоля. Вислід половини залишився „сухим" — 0:0. Після перерви господарі продовжували в більшості володіти м'ячем, хоч і гості не засиджувалися, зуміли здійснити кілька небезпечних контратак, які успішно ліквідували оборонці Іван і Петро Паливоди та воротар Тарас Науменко.

Долю змагань „Січовики" перерішили в останній хвилині перед закінченням зустрічі, коли після наріжного копу Мартин Прайс здобув цього єдиного переможного ґоля. Після тієї перемоги „Ч. Січ" займає в показнику табелі ігор середнє з усіх 10 місце, маючи досі 4:4 точок і 4:9 відношення ґолів.

Склад „Ч. Січі": Хамуляк, П. Паливода, І. Паливода, Р. Василак, В. Науменко, М. Торій, Б. Муніс, М. Мазечі, П. Олью, М. Прайс, М. Фур, Т. Науменко. Провідник і тренер Михайло Паливода.

Відео з поїздки збірних УСЦАК в Україну

Вже можна набути документальні стрічки-відео з поїздки збірних УСЦАК в Україну, що було здійснене наприкінці червня ц. р. Учасники збірних і їх симпатики, а також зацікавлені особи тією історичною поїздкою наших спортовців, можуть замовити собі двогодинну касету, що виносить в ЗСА 25 долярів і три доляри за поштову пересилку. В Канаді 28 канадських долярів і 4 дол. поштова оплата. Замовлення разом з оплатою треба висилати: USCAK, 698 Sanford Ave, Newark, N. J. 07106.

Починає діяти національний олімпійський комітет

20-го вересня ц. р. в Києві відбулася друга сесія Генеральної асамблеї НОК України, в часі якої прийнято рішення про першочергові заходи в організації діяльности НОК України. Прийняття 24 серпня 1991 року Верховною Радою України Акту про незалежність надає необхідні правові підстави для звернення НОК України у відповідні міжнародні організації щодо його визнання на світовій арені. Виходячи з цього, друга сесія Генеральної асамблеї НОК України вирішила:

1. Провести комплекс заходів щодо встановлення контактів з Міжнародним олімпійським комітетом для визнання НОК України повноцінним членом цієї організації.

2. Національним федераціям з олімпійських видів спорту прискорити проведення необхідних акцій для визнання їх відповідними міжнародними федераціями.

3. На підставі рішення зборів керівників та представників національних федерацій з олімпійських видів спорту — членів НОК України та статті 34 Олімпійської хартії підтвердити участь у зимових і літніх Олімпійських іграх 1992 року по заявках олімпійської збірної СРСР у складі олімпійських збірних команд СРСР з використанням української національної олімпійської символіки...

Асамблея затвердила комунікат НОК України, в якому говориться:

На асамблеї засновників, яка відбулася 22 грудня 1990 року в Києві, був створений НОК України. В роботі асамблеї взяли участь повноважні представники 25 областей республіки, міст Києва і Севастополя, 37 національних федерацій з олімпійських видів спорту, державних, громадських, спортових організацій, разом 168 делеґатів та 36 олімпійських чемпіонів. Асамблея прийняла статут НОК України, вибрала президентом НОК України Валерія Борзова — дворазового чемпіона Олімпіяди.

З метою набуття статусу юридичної особи, НОК України, як громадської організації, його статут зареєстровано Міністерством юстиції республіки (реєстраційне ч. 48 з 6 березня 1991 року). НОК України є єдиною і повноважною громадською організацією, яка здійснює діяльність з розвитку і зміцнення олімпійського руху в республіці, поширенню міжнародного обміну цінностями національної культури і спорту під знаком ідей та принципів олімпізму. Друга сесія Генеральної асамблеї НОК України внесла відповідні корективи до редакції статтей діючого статуту НОК республіки на підставі змін і доповнень до Олімпійської хартії, внесених виконкомом МОК в 1990 році. Сесія вибрала виконком НОК України. Створено комісії для спотсменів, тренерів, ветеранів спорту, пропаґанди олімпійського руху, зовнішніх зв'язків. Призначено особи, відповідальні за роботу цих комісій. Створено Українську олімпійську академію. На підставі діючої Конституції України, прийнятої ВР України Акту про державну незалежність, вільного волевиявлення членів НОК України, національних федерацій з олімпійських видів спорту друга сесія Генеральної асамблеї НОК України прийняла рішення просити Міжнародний олімпійський комітет схвалити статут, визнати створення у відповідності з Олімпійською хартією НОК України і вважати територію України зоною його юрисдикції.

Цей комунікат підписав В. Борзов, президент НОК України.

Між іншими на пропозицію Борзова були вибрані три віцепрезиденти НОК України, якими стали: В. Кулик, В. Платонов і М. Герцик зі Львова, його кандидатуру вніс депутат ВР України Я. Кендзьор. Генеральним секретарем НОК України вибрали В. Кибу.

Асамблея НОК України визнала позитивний вплив УНОК на етапі до створення НОК України, що його очолює в Шутий, але лише як дії групи осіб, а не офіційного органу. Борзов поставив питання руба: два НОК на одній території діяти не можуть... Асамблея постановила зобов'язати В. Шутого відкликати меморандум, розісланий до майже 150 закордонних організацій і з наступною роботою повернутися до питання статусу В. Шутого в НОК України в майбутній асамблеї НОК.

Подав
О. Твардовський

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

АННА ІВАНИШИН член УНС Відд. 125-го Т-ва ім. Благовіщення в Чикаґо, Ілл., померла 27-го серпня 1991 року на 93-му році життя. Нар. 15-го грудня 1897 року в селі Лісові - Гологори Золочів, Зах. Україна. Членом УНС стала 1938 року. Залишила у смутку дочку Марію. Похорон відбувся 30-го серпня 1991 року на цвинтарі св. Миколая в Парк Ридж, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

Ґльорія Пашен, секр.

МАРІЯ БАЛІТ член УНС Відд. 123-го Т-ва ім. св. Марії в Скрентоні, Па. померла 30-го вересня 1991 року на 80-му році життя. Нар. 22-го лютого 1911 року в Скрентоні, Па. Членом УНС стала 1929 року. Залишила у смутку сина Михайла, дві доньки, 5 внуків і одного брата. Похорон відбувся 3-го вересня 1991 року на Катедральному цвинтарі в Скрентоні, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

С. Голик, секр.

МАРІЯ ГАВРИЛОВИЧ член УНС Відд. 130-го Т-ва ім. св. Володимира в Ню Йорку, Н.Й. померла 1-го вересня 1991 року на 95-му році життя. Нар. 18-го вересня 1895 року в Зах. Україні. Членом УНС стала 1931 року. Залишила у смутку дочок — Надію Марсон і Ольгу Евенс. Похорон відбувся 5-го вересня 1991 року на цвинтарі Кальварія в Ню Йорку, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Юрій Юрків, секр.

П'ЯТЬ ПРИЧИН ЧОМУ НАМ ПОТРІБНО ПІДТРИМУВАТИ ІВАНА ДЕМ'ЯНЮКА

1. „Мушу сказати, що я переконаний, що вирок суддів в Ізраїлі був несправедливий..."
— Лорд Томас Деннінг
2. „Мені не відома ніяка інша судова справа в якій потоптано так багато процедур загально прийнятих міжнародними чинниками".
Професор Віллєм Ваґенар, автор книжки „Розпізнаючи Івана: Наукова праця з легальної психології", Вид. Гарвардського Університету.
3. „Якщо Іван Дем'янюк, в невинності якого я повністю переконаний, буде повішений на шибениці Айхмана, то прийде день коли держава Ізраїль буде сидіти на лаві підсудного".
— Патрик Бюкенан.
4. „На мою думку ця справа смердить... Прошу розглянути справу американського громадянина Івана Дем'янука і поведінку Відділу спеціяльних інвестиґацій (OCI) в нашій країні".
— Конґресмен Джеймс Трафікант (демократ, Огайо), „Конґресовий рекорд" з 20-го червня 1989 р.
5. „Вірю, що історія не забуде справи Дем'янюка, так як не забула справи Дрейфуса".
— Граф Ніколай Толстой

Після дванадцяти років наполегливих і невтомних зусиль ми осягнули багато. За свою подивогідну відвагу та витривалість Іван Дем'янюк — невинна жертва — заслужив на гідну оборону перед ізраїльським Верховним судом. Без Вашої негайної фінансової допомоги така оборона не буде можливою. Просимо допомогти нам успішно завершити останній етап цього страхіття-примари, яка триває вже понад дванадцять літ.

Просимо висилати пожертви на:

John Demjanjuk Defense Fund
P.O. Box 92819
Cleveland, Ohio 44192